

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I S 111/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 31 sierpnia 2023 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca
2023 r. sygn. akt I NSP 99/23.

- 1. odrzuca wniosek M. J. o wyłączenie sędziów Sądu
Najwyższego;**
- 2. oddala wniosek o zawieszenie postępowania;**
- 3. odrzuca zażalenie;**
- 4. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku M. J. o
zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 15 czerwca 2023 r., I NSP 99/23, Sąd Najwyższy odrzucił
skargę M. J. (dalej: „Skarżący”) na przewlekłość postępowania w sprawie I S
111/22 zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach.

Pismem datowanym na 27 lipca 2023 r. Skarżący wniósł zażalenie
na powyższe postanowienie Sądu Najwyższego z 15 czerwca 2023 r., I NSP 99/23,
domagając się jego uchylenia w całości i zniesienia postępowania oraz zasądzenia
na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Jednocześnie Skarżący

złożył wniosek o zwolnienie go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu zażaleniowym, powołując się na trudną sytuację finansową. Skarżący w zażaleniu złożył również wniosek w trybie art. 49 k.p.c. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego powołanych na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej po 2017 r., a także wniosek o zawieszenie postępowania zażaleniowego do czasu rozpoznania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych zadanych postanowieniem z 15 marca 2023 r., I NB 4/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Pierwotny wniosek o wyłączenie został bowiem złożony w treści zażalenia, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Tymczasem w uchwale składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, Sąd Najwyższy rozstrzygnął, że wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem o wyłączenie może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego ten wniosek. Stanowi o tym również obecnie art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z kolei ponowny wniosek o wyłączenie sędziów, jako złożony po raz kolejny co do tych samych sędziów Sądu Najwyższego i oparty na tych samych okolicznościach, co wniosek o wyłączenie sformułowany w zażaleniu, należało odrzucić na podstawie art. 53¹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Wnioski o zawieszenie postępowania należało natomiast oddalić. Przedstawione bowiem do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zagadnienia prawne w sprawie I NB 4/23 nie mają związku w niniejszą sprawą, lecz dotyczą zagadnień związanych z dopuszczalnością prowadzenia spraw w przedmiocie tzw. testów niezawisłości i bezstronności.

Zażalenie podlegało zaś odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie wskazane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, należy uznać, że zażalenie Skarżącego nie ma prawnego oparcia.

Z powyższych względów zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c.

Konsekwencją odrzucenie zażalenia wobec jego niedopuszczalności jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku Skarżącego o zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Postępowanie w tym zakresie należało zatem umorzyć na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c.

(NM)

[ł.n]